Des de Girona, present de canvis reals?

Opinió | 09-06-2014 | 13:55

Immersos en nous fets que estan trasbalsant la política, des de Girona voldria aportar algunes reflexions.

Les darreres eleccions europees ens indiquen que estem en moments de canvis, de dubtes del somni europeu de 75 anys (celebrant aquesta setmana el desembarcament de Normandia).A nivell Europeu creix l'euroescepticisme (Regne Unit com a singular exemple), els populismes arrelats (la victòria a França del Front Nacional de Marine Le Pen), els partits amb discurs antisistema (Podemos en el cas d'Espanya) junt amb la pèrdua de la majoria dels partits majoritaris des de la transició a Espanya i a Catalunya (PP i PSOE, PSC i CiU) i ací victòria d'ERC.

I tot es precipita, Rubalcaba dimiteix i el dia 2 de juny abdicació del rei Joan Carles.
Coronació del rei Felip VI immediata per un pacte PP-PSOE més els grups mediàtics i economicofinancers.

Cal almenys constatar que estem en una segona transició, en tots els plans.
-Demanda de molta gent de revisió de les regles del joc de la democràcia i de la política, de les institucions -inclosa la monarquia- i dels partits. El període constitucional 1978-2014 s'ha esgotat. La incògnita és el paper del nou cap d?Estat en aquest moment històric. Esperem que tingui almenys consciència que la credibilitat de la monarquia i de les normes marc estan posades en qüestió per les generacions nascudes en democràcia i per una part de la societat, que reclama autèntica regeneració de la vida pública.

En termes històrics, la República a Espanya ha sigut efímera i veurem si sedimenta un afany de referendar i liderar la III República ara pacífica i sinònim de canvi real.

El rei Joan Carles tenia la transició i el 23-F a favor seu i ara és una incògnita què aportarà Felip VI.
-Ningú pot eludir que la situació a Catalunya és diferent. Una part de la societat catalana vol la independència i una majoria vol fer una consulta per decidir l'encaix Catalunya-Espanya. Està fixada data i pregunta per al 9 de novembre. CiU, ERC, IC-EUiA, les CUP i una àmplia societat civil hi donen suport. El PSC, està a favor de la consulta en el pla teòric però va deixar el bloc

polític i social que suma per poder exercitar el dret a decidir, especialment per l'oposició del PSOE.

Però ara, després de les europees i del pacte per a la successió a Felip VI, sabrem les cartes de tothom. De moment, continua la crisi del PSC, sense trobar el nord, més enllà de la fractura entre els sobiranistes a favor inequívocament de la consulta (dels quals formo part) i els unionistes federalistes; ara, la crisi de CiU, expressada en la dimissió de Duran i Lleida de número dos de la coalició amb distanciament del procés català i de Mas.

-I, en paral·lel, un atur i precarietat social extrems que aguditzen les crítiques a un model econòmic que genera i que pot fer estructurals les desigualtats i un afebliment dels serveis públics i de la igualtat d'oportunitats.

Desconfiança en el present i en el futur dels que diuen que estem sortint de la crisi i sense albirar canvis en el model productiu i especulatiu que ens ha portat fins ací. Brots d'esclat social com el de Can Vies ens ha de fer revisar a on som i on anem.

Caldrà tenir visió històrica, coherència i sentit de la realitat, amb jerarquia dels temes. Primer, present, lluita contra la pobresa i la desconfiança en la política i en les institucions. Segon, reclamar claredat en la nova proposta constitucional si és concreta i alternatives d?encaix Catalunya i Espanya sense renúncia a la consulta dels catalans. Tercer, construir un model de fiscalitat, regulació bancària i financera, model d?economia productiva sostenible mediambiental i socialment que prioritzi el treball digne amb valor afegit i garanties d'un estat de benestar.

Hauria de ser real que ha començat la segona transició cap a canvis reals.
Dos últims apunts gironins, en relació amb la Fundació Príncep de Girona i el Dret a Decidir. En relació amb la Fundació cal defensar-la més enllà del debat monàrquic i de successió en Elionor, pel que ha fet i pel que ha de fer. Temps hi haurà els propers mesos per discutir el tot però la part positiva no es pot perdre.

El divendres 13 de juny defensaré en una taula rodona a les Planes d'Hostoles la necessitat de la consulta amb Josep Rull de CiU i Anna Simó d'ERC. Defensaré que el poble de Catalunya pugui expressar la seva veu, tant els que volen independència com els que volen una Catalunya estat federada amb Espanya com els que no volen una Catalunya estat i seguir en un model autonòmic més o menys asimètric. Aquest hauria de ser el punt de trobada entre Espanya i Catalunya i a on es pogués contrastar entre opcions. Catalunya està en la posició d'Escòcia, Espanya voldrà ser el Regne Unit?

La consulta no vinculant però d'alta significació política, dins un marc legal, ha de permetre la discussió racional de les opcions. I si hi ha participació alta i claredat majoritària en un o altre sentit, la via referèndum ho ratificaria.

Autor: Marina Geli Fàbrega/GN